

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Trgovački sud u Zagrebu (Κροατία) στις 28 Μαρτίου 2019
— PARKING d.o.o. κατά SAWAL d.o.o.

(Υπόθεση C-267/19)

(2019/C 263/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Trgovački sud u Zagrebu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: PARKING d.o.o.

Καθή: SAWAL d.o.o.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι σύμφωνη με το άρθρο 6, παράγραφος 1, ΕΣΔΑ και το άρθρο 18 ΣΛΕΕ, λαμβανομένων υπόψη των αποφάσεων του Δικαστηρίου στις υποθέσεις C-484/15 και C-551/15, διάταξη της εθνικής νομοθεσίας, ήτοι το άρθρο 1 του *Onvršni zakon* (δημοσιευθέντος στη *Narodne novine* αριθ. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 και 73/17), η οποία εξουσιοδοτεί τους συμβολαιογράφους να προβαίνουν σε αναγκαστική είσπραξη απαιτήσεων επί τη βάσει εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη εκδίδοντας διαταγή εκτελέσεως ως εκτελεστό τίτλο, χωρίς τη ρητή συγκατάθεση του νομικού προσώπου οφειλέτη που είναι εγκατεστημένος στη Δημοκρατία της Κροατίας;
- 2) Δύνανται να εφαρμοστεί στην προαναφερθείσα υπόθεση Ρονρν-1614/2018, της οποίας έχει επιληφθεί το αιτούν δικαστήριο, η ερμηνεία που δόθηκε με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2017, *Zulfikarpašić* (C-484/15, ΕΕ:C:2017:199) και *Pula Parking* (C-551/15, ΕΕ:C:2017:193), και, συγκεκριμένα, πρέπει να ερμηνευθεί ο κανονισμός 1215/2012 υπό την έννοια ότι στην Κροατία οι συμβολαιογράφοι, ενεργώντας βάσει των εξουσιών που τους απονέμει η εθνική νομοθεσία στο πλαίσιο διαδικασιών αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάσει εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη, στις οποίες οι καθών η αναγκαστική εκτέλεση είναι νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν εμπίπτουν στην έννοια του «δικαστηρίου» κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Κροατία) στις 11 Απριλίου 2019 — Obala i lučice d.o.o. κατά NLB Leasing d.o.o.

(Υπόθεση C-307/19)

(2019/C 263/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Obala i lučice d.o.o.

Εφεσίβλητη: NLB Leasing d.o.o.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Δύνανται οι συμβολαιογράφοι να επιδίδουν ή να κοινοποιούν έγγραφα κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, όταν επιδίδουν τις αποφάσεις τους σε υποθέσεις στις οποίες δεν εφαρμόζεται ο κανονισμός 1215/2012⁽²⁾, λαμβανομένου υπόψη ότι, στην Κροατία, οι συμβολαιογράφοι, στο μέτρο που ενεργούν στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους εκχωρούνται από το εθνικό δίκαιο στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάση «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη», δεν εμπίπτουν στην έννοια του «δικαστηρίου» του κανονισμού 1215/2012; Ειδικότερα, δεδομένου ότι οι συμβολαιογράφοι δεν εμπίπτουν στην έννοια του «δικαστηρίου» του κανονισμού 1215/2012, μπορούν, στο μέτρο που ενεργούν στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους εκχωρούνται από το εθνικό δίκαιο στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάση «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη», να εφαρμόζουν τους κανόνες περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως εγγράφων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1393/2007;

2) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η στάθμευση στον δρόμο και σε δημόσια οδό, όταν το δικαίωμα εισπράξεως τέλους προβλέπεται στον *Zakon o sigurnosti prometna na cestama* (νόμο περί οδικής ασφάλειας) και στους κανόνες σχετικά με την άσκηση των δημοτικών δραστηριοτήτων ως δραστηριοτήτων της δημόσιας εξουσίας, εμπίπτει στις αστικές υποθέσεις κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (αναδιατύπωση), ο οποίος ρυθμίζει το ζήτημα της δικαιοδοσίας των δικαστηρίων καθώς και την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ιδίως, λαμβανομένου υπόψη ότι, όταν διαπιστώνεται η παρουσία οχήματος χωρίς εισιτήριο σταθμεύσεως ή με ανίσχυρο εισιτήριο σταθμεύσεως, το όχημα αυτό υπέχει πάραυτα υποχρέωση πληρωμής ημερησίου εισιτηρίου, ωσάν να ήταν σταθμευμένο ολόκληρη την ημέρα, ανεξαρτήτως της ακριβούς διάρκειας χρήσεως της θέσεως σταθμεύσεως, με αποτέλεσμα η εισπραξη ημερησίου εισιτηρίου να έχει χαρακτήρα κυρώσεως, με τη διευκρίνιση ότι, σε μερικά κράτη μέλη, η στάθμευση αυτή θεωρείται τροχαία παράβαση;

3) Στις προμνησθείσες ένδικες διαφορές σχετικά με τη στάθμευση στον δρόμο και στη δημόσια οδό, όταν το δικαίωμα εισπράξεως τέλους προβλέπεται στον νόμο περί οδικής ασφάλειας και στους κανόνες σχετικά με την άσκηση των δημοτικών δραστηριοτήτων ως δραστηριοτήτων της δημόσιας εξουσίας, μπορούν οι δικαστές να επιδίδουν ή να κοινοποιούν έγγραφο στους εναγομένους σε άλλο κράτος μέλος κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις;

Στην περίπτωση που, βάσει των ως άνω προδικαστικών ερωτημάτων, ήθελε αναγνωρισθεί ότι το συγκεκριμένο είδος σταθμεύσεως εμπίπτει στις αστικές υποθέσεις, υποβάλλονται τα ακόλουθα πρόσθετα ερωτήματα:

4) Στην υπό κρίση υπόθεση, εφαρμόζεται το τεκμήριο της συνάψεως συμβάσεως λόγω της σταθμεύσεως αυτής στον δρόμο, σε τόπο που προσδιορίζεται μέσω οριζόντιας ή/και κάθετης σημάσεως, ήτοι, θεωρείται ότι μέσω της σταθμεύσεως συνάπτεται σύμβαση και ότι, εάν δεν καταβληθεί το τέλος που αντιστοιχεί στην ωριαία τιμή σταθμεύσεως, οφείλεται το ποσό του ημερησίου τέλους σταθμεύσεως. Ως εκ τούτου, τίθεται το ερώτημα αν το τεκμήριο αυτό της συνάψεως συμβάσεως λόγω της σταθμεύσεως αυτής και της συγκαταθέσεως για την πληρωμή του ποσού του ημερησίου τέλους σταθμεύσεως, όταν το εισιτήριο δεν αγοράζεται βάσει της ωριαίας τιμής σταθμεύσεως ή όταν λήξει η διάρκεια του αγορασθέντος εισιτηρίου αντιβαίνει στις θεμελιώδεις διατάξεις σχετικά με την παροχή υπηρεσιών του άρθρου 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στις λοιπές διατάξεις του κεκτημένου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

5) Στην υπό κρίση υπόθεση, η στάθμευση έλαβε χώρα στο Zadar και, για τον λόγο αυτό, υφίσταται δεσμός μεταξύ της συμβάσεως αυτής και των κροατικών δικαστηρίων, πλην όμως συνιστά η στάθμευση αυτή «υπηρεσία» βάσει του άρθρου 7, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, λαμβανομένου υπόψη ότι η έννοια της υπηρεσίας συνεπάγεται ότι το μέρος που την παρέχει ασκεί συγκεκριμένη δραστηριότητα, ήτοι ασκεί αυτή τη συγκεκριμένη δραστηριότητα έναντι αμοιβής και, ως εκ τούτου, τίθεται το ερώτημα αν η δραστηριότητα της εκκαλούσας επαρκεί για να θεωρηθεί ως υπηρεσία; Σε περίπτωση που τα κροατικά δικαστήρια δεν έχουν ειδική δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου 7, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, αρμόδιο να επιληφθεί της διαφοράς θα είναι το δικαστήριο της κατοικίας της εφεσίβλητης.

6) Μπορεί να θεωρηθεί η στάθμευση στον δρόμο και σε δημόσια οδό, όταν το δικαίωμα εισπράξεως τέλους θεσπίζεται μέσω του νόμου περί οδικής ασφάλειας και των κανόνων σχετικά με την άσκηση των δημοτικών δραστηριοτήτων ως δραστηριοτήτων της δημόσιας εξουσίας και η εισπραξη του τέλους πραγματοποιείται μόνο κατά τη διάρκεια συγκεκριμένης περιόδου της ημέρας, σύμβαση μισθώσεως ακινήτου βάσει του άρθρου 24, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012;

- 7) Εάν δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην υπό κρίση υπόθεση το προμνησθέν τεκμήριο κατά το οποίο η στάθμευση αυτή συνεπάγεται τη σύναψη συμβάσεως (τέταρτο προδικαστικό ερώτημα), μπορεί αυτό το είδος σταθμεύσεως, στο πλαίσιο του οποίου η αρμοδιότητα για την εισπράξη του τέλους σταθμεύσεως απορρέει από τον νόμο περί οδικής ασφάλειας και για το οποίο προβλέπεται η πληρωμή του ημερησίου τέλους σταθμεύσεως εάν τυχόν δεν πληρωθεί εκ των προτέρων το εισιτήριο ανά ώρα χρήσεως της θέσεως σταθμεύσεως ή αν η διάρκεια για την οποία αγοράστηκε το εισιτήριο λήξει, να θεωρηθεί ενοχή εξ αδικοπραξίας ή οιονει αδικοπραξίας κατά την έννοια του άρθρου 7, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012;
- 8) Εν προκειμένω, η στάθμευση έλαβε χώρα πριν από την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Κροατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και συγκεκριμένα στις 30 Ιουνίου 2012 και ώρα 13:02. Ως εκ τούτου, τίθεται το ερώτημα αν τυγχάνουν εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση οι κανονισμοί σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο, ήτοι ο κανονισμός 593/2008 ⁽³⁾ ή ο κανονισμός 864/2007 ⁽⁴⁾, λαμβανομένης υπόψη της χρονικής ισχύος τους.

Στην περίπτωση που το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο να απαντήσει σε σχέση με την εφαρμογή του ουσιαστικού δικαίου, υποβάλλεται το ακόλουθο ερώτημα:

- 9) Αντιβαίνει στις θεμελιώδεις διατάξεις περί παροχής υπηρεσιών, οι οποίες θεσπίζονται στο άρθρο 56 ΣΛΕΕ και στις λοιπές διατάξεις του κεκτημένου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξαρτήτως του αν ο ιδιοκτήτης του οχήματος είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το τεκμήριο συνάψεως συμβάσεως λόγω της σταθμεύσεως αυτής και της συγκαταθέσεως για την πληρωμή του ημερησίου τέλους σταθμεύσεως όταν δεν υπάρχει αγορά εισιτηρίου βάσει της ωριαίας τιμής σταθμεύσεως ή όταν λήξει η διάρκεια του αγορασθέντος εισιτηρίου; Με άλλα λόγια, σε σχέση με τον καθορισμό του ουσιαστικού δικαίου, μπορούν να εφαρμοστούν στην υπό κρίση υπόθεση οι διατάξεις του άρθρου 4 του κανονισμού 593/2008 (λαμβανομένου υπόψη ότι στη δικογραφία δεν περιλαμβάνεται κανένα στοιχείο το οποίο να αποδεικνύει ότι οι διάδικοι συμφώνησαν επί του εφαρμοστέου δικαίου);
- Εάν ήθελε θεωρηθεί ότι υπάρχει σύμβαση, πρόκειται, στην υπό κρίση υπόθεση, περί συμβάσεως παροχής υπηρεσιών, ήτοι, μπορεί αυτή η σύμβαση σταθμεύσεως να θεωρηθεί υπηρεσία κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 593/2008;
- Επικουρικός θα μπορούσε να θεωρηθεί η στάθμευση αυτή σύμβαση μισθώσεως βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 593/2008;
- Επικουρικός, εάν στη στάθμευση αυτή τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 593/2008, τίθεται το ζήτημα του προσδιορισμού της χαρακτηριστικής παροχής στην υπό κρίση υπόθεση, λαμβανομένου υπόψη ότι η εκκαλούσα, κατ' ουσίαν, προσδιορίζει με σήμανση μόνον την επιφάνεια του δρόμου για τη στάθμευση και εισπράττει το τέλος σταθμεύσεως, ενώ η εφεσίβλητη σταθμεύει και καταβάλλει το τέλος σταθμεύσεως. Συγκεκριμένα, εάν θεωρηθεί ότι η χαρακτηριστική παροχή είναι αυτή της εκκαλούσας, θα εφαρμοστεί το κροατικό δίκαιο, ενώ εάν η χαρακτηριστική παροχή είναι αυτή της εφεσίβλητης, θα εφαρμοστεί το σλοβενικό δίκαιο. Εντούτοις, δεδομένου ότι το δικαίωμα εισπράξεως του τέλους σταθμεύσεως ρυθμίζεται, στην περίπτωση αυτή, από το κροατικό δίκαιο με το οποίο η σύμβαση έχει, επομένως, στενότερους δεσμούς, μπορούν να εφαρμοστούν επιπροσθέτως στην υπό κρίση υπόθεση οι διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος [3], του κανονισμού 593/2008;
- Εάν θεωρηθεί ότι πρόκειται περί εξωσυμβατικής ενοχής κατά την έννοια του κανονισμού 864/2007, μπορεί να θεωρηθεί η εξωσυμβατική αυτή ενοχή ως ζημία, ούτως ώστε να προσδιορισθεί το εφαρμοστέο δίκαιο βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 864/2007;
- Επικουρικός, θα μπορούσε να θεωρηθεί το είδος αυτό σταθμεύσεως αδικαιολόγητος πλουτισμός, ούτως ώστε να προσδιορισθεί το εφαρμοστέο δίκαιο βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 864/2007;
- Επικουρικός, θα μπορούσε να θεωρηθεί το είδος αυτό σταθμεύσεως διοίκηση αλλοτρίων, ούτως ώστε να προσδιορισθεί το εφαρμοστέο δίκαιο βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 864/2007;
- Επικουρικός, θα μπορούσε να θεωρηθεί το είδος αυτό σταθμεύσεως ευθύνη κατά τις διαπραγματεύσεις την οποία υπέχει η εφεσίβλητη, ούτως ώστε να προσδιορισθεί το εφαρμοστέο δίκαιο βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 864/2007;

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδικών πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ 2007, L 324, σ. 79).

(2) Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

(3) Κανονισμός (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι) (ΕΕ 2008, L 177, σ. 6).

(4) Κανονισμός (ΕΚ) 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές («Ρώμη ΙΙ») (ΕΕ 2007, L 199, σ. 40).